

24. IV. 2017. Iv 3,1-8 Fidelis, Vjeran, Vjera	<i>Tko se ne rodi nanovo, ne može vidjeti Kraljevstva Božjega!</i>
25. IV. 2017. Mk 16,15-20 Marko, Maroje, Franka, Ermin	Blagdan - SVETI MARKO EVAN ELIST <i>Propovijedajte evan elje svemu stvorenju.</i>
26. IV. 2017. Iv 3,16-21 Kleto i Marcelin, Zovko, Višnja	<i>Bog je poslao Sina da se svijet spasi po njemu.</i>
27. IV. 2017. Iv 3,31-36 Ozana, Hozana, Euzebijje i Polion	BLAŽENA OZANA KOTORSKA, djevica <i>Otac ljubi Sina i sve je predao u ruku njegovu.</i>
28. IV. 2017. Iv 6,1-15 Petar Chanel, Ljudevit, Teodora, Vital, Dada	<i>Onima koji su sjedili, razdijeli koliko su god htjeli.</i>
29. IV. 2017. Mt 11,25-30 Katarina, Kata, Katica, Hugo, Sever	Blagdan - SVETA KATARINA SIJENSKA, djevica i crkvena nau iteljica <i>Sakrio si ovo od mudrih i umnih, a objavio malenima.</i>
30. IV. 2017. Papa Pio V., Josip Cottolengo, Venancije	TRE A USKRSNA NEDJELJA Dj 2,14.22-23 Ps 16,1-2a.5-11 1 Pt 1,17-21 Lk 24,13-35 <i>Prepoznaše ga u lomljenju kruha.</i>

ZBORNA MOLITVA

Bože vje nog milosr a, Ti svake godine vazmenim slavljem
užižeš vjeru svog svetog naroda.
Umnoži u nama milost, da sve dublje shva amo što je krst koji nas je oprao;
što je duh koji nas je nanovo rodio;
što je krv koja nas je otkupila.

LITURGIJSKI LISTIĆ varaždinske katedrale

23. travnja 2017.

Godina XVI.

Broj 22 (802)

Druga uskrsna nedjelja

Prvo itanje: Dj 2,42-47
Psalam: 118,2-4.13-15.22-24
Drugo itanje: 1 Pt 1,3-9
Evan elje: Iv 20,19-31

ALELUJA

– VAZMENA PJESMA RADOSTI

Kroz vazmeno vrijeme liturgijom odjekuje poklik Aleluja, življen i pjevan kao vazmena pjesma radosti. Vazmeni smisao toga poklika ita se prije svega u injenici da se Crkva kroz korizmu, vrijeme vazmene pripreve, uzdržava od njegova pjevanja, ime nastoji živjeti »post od radosti« kako bi pravi razlog radosti bio položen u istinu Kristova uskrsnu a. U vazmenoj no i poklik Aleluja susre e se u više obrednih oblika. Ponajprije u »trostrukome odjeku« kao otpjev pripjevnoga psalma nakon novozavjetnoga itanja; potom na kraju krsne službe u pjesmi »Vidjeh vodu« koja prati in škropljenja puka krsnom vodom; u pri esnoj pjesmi te, na kraju, u sve anom otpustu vjernika. Kroz itavo vazmeno vrijeme na kraju liturgijskih slavlja otpustu vjernika »Idite u miru« dodaje se poklik »Aleluja, aleluja« koji daje smisao samomu otpustu: Radosno hvalite Gospodina, ili još izražajnije: Radoš u hvalite Gospodina.

U Knjizi Otkrivenja poklik Aleluja predstavljen je kao »nova pjesma« otkupljenika na nebu, onih koji su u nebeskom zajedništvu s Bogom (19, 1-6). To je pjesma koja uobli ava radost zajedništva s Bogom. Crkva je u liturgiji prihvatila taj hebrejski poklik te ga s valjanim razlogom ostavila neprevedenim. Rije je o pjesmi koja nosi radosni poklik hvale, o pjesmi koja »ozvu uje radost« darovanoga zajedništva s Bogom, iju emo puninu živjeti po ponovnomu susretu s njim licem u lice, a u liturgiji nam se nudi njezin predokus. U tom je vidu poklik Aleluja u liturgiji glazbeno oblikovan kao iubilatio, pjevanje kojim se izražava radosno stanje duše koje se ne umije izre i rije ju.

Liturgijska je tradicija pjesmu koja prati procesiju prije navještaja evan elja uresila poklikom Aleluja. Ovaj poklik je glazbeni izri aj »teologije slavlja« kao theologije radosti koja anticipira nebesku radost i vje no zajedništvo s Bogom. Prisjetimo li se da je u vazmenome vremenu otpust vjernika na kraju slavlja urešen melizmatskim poklikom dvostrukoga Aleluja, postaje jasnim da sâm otpust biva usmjeren na poslanje radosti. Liturgija hvale prerasta u radost života. Vjera u uskrsnu e ispovijeda se i svjedo i radoš u života. Radoš u koja nije ures nego na in življenja. Tjeskoba oko zemaljskoga života pokazuje kamo su usmjerene naše brige, ali još više životne radosti otkrivaju u što polazemo svoju nadu. Onaj komu su iskustvo Božje blizine i nada u uskrsnu e postali razlogom radosti koju ne može zaprije iti nikakva zemaljska briga ili neda a, taj uistinu vjeruje. Liturgija nas obnavlja u toj radosti i šalje nas da budemo njezini svjedoci.

Živo vrelo, XXIX godina, br. 4, 2012. godina, str. 7.-9.

BLAŽENI KOJI NE VIDJEŠE, A VJERUJU!

Djela apostolska svjedo e nam o zanosu i oduševljenju prvih krš ana Kristovim uskrsnu em. Oni su shvatili zna enje Isusova uskrsnu a kao temelj nade i vjere u bolji svijet. Svima su nam poticaj da budemo ustrajni u svojim odlukama i nasljedovanju Krista. Otac sve ljude uzdiže k sebi te nam daje udjela u svom božanskom životu. Poslao je svoga Sina da ovjeku pokaže put kako može urediti svijet i kona no nas u initi sudionicima uskrsnu a i sretnoga života kojemu nema kraja. Tu tajnu vjere i ljubavi trebamo prihvatiti i svojim životom, temeljenim na etirima karakteristikama prve krš anske zajednice – nauk apostolski, zajedništvo, lomljenje kruha i molitva.

Isusovi su u enici nakon svih doga aja velikog tjedna bili u strahu, nemirni, izgubljeni. Uskrsli Isus donosi im MIR. Taj mir zapravo je izvor oproštenja grijeha i života po Duhu Božjemu. Mir u Bibliji izraz je ovjekove težnje da u svojoj podijeljenosti ponovno zadobije Božanski sklad i blagoslov, zajedništvo i ugodu Božje prisutnosti. Isus po Duhu Svetomu daje apostolima vlast otpuštanja grijeha, ali i obvezu da budu svjedoci njegovog kraljevstva u svijetu. Osposobljava ih da postanu njegovi dosljedni sljedbenici, kako bi i druge mogli oduševiti za njegovu istinu.

Primjer apostola Tome želi nas pou iti kako je opasno odvajati se od zajednice, kako moramo jedni druge poticati i opominjati na dobro te da trebamo imati strpljenja s onima koji su sumnji avi. Svakako se trebamo zamisliti nad sobom i odgovoriti si na pitanje jesmo li napredovali u vjeri, trudimo li se živjeti u miru s Bogom i ljudima. Tomino priznanje: »Gospodin moj i Bog moj!« ispovijest je vjere prvih krš ana te i nas poziva da postignemo to blaženstvo Kristovih sljedbenika. Vjera u Uskrsloga daje nam život koji po inje u ovozemnom životu te se ne prekida smr u, nego dobiva kona ni smisao – vje no gledanje Stvoritelja i uživanje u njegovoj prisutnosti. Stoga, neka nam Uskrsli po Duhu Svetomu u vrsti vjeru u našem hodu prema vje nosti. Tu vjeru moramo u vrš ivati i hraniti Božjom rije ju svaki dan, na svakoj svetoj misi u kojoj sudjelujemo. Tako osnaženi i ohrabreni kao zauzeti lanovi Crkve u ovom našem vremenu i prostoru nastavit emo Isusovo poslanje me u ljudima kako bi u svijetu bilo što više njegovih sljedbenika - spašenika.